

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 22. april 2025
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Ida Schiøler
Sagsnr.: 2025-03872
Dok.: 3672925

Besvarelse af spørgsmål nr. 805 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 805 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. marts 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mai Mercado (KF), Mette Thiesen (DF), Betina Kastbjerg (DD) og Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Maria Carlsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 805 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren som opfølgning på samråd den 20. marts 2025 om ”vask” af politisager oplyse, om rigspolitichefen aldrig har hørt begrebet ”vask” af politisager før mediernes omtale heraf i januar 2025?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Det er Rigspolitiets umiddelbare forståelse, at udtrykket ”at vaske sager” – sådan som det er blevet fremstillet i DR’s dækning – anvendes om et fænomen, hvor politiet i strid med lovgivningen systematisk og usagligt henlægger sager, herunder undlader at foretage efterforskningsskridt, der burde være foretaget.

Rigspolitiet har på baggrund af udtalelser fra politikredsene ikke grund til at tro, at generelt usaglig og muligvis retsstridig sagsbehandling indgår i politikredsenes ledelsesmæssige prioriteringer, herunder som en strategi med henblik på at få nedbragt sagsbunker eller sagsbehandlingstider.

Udtrykket ”at vaske sager” ses imidlertid at blive forstået og anvendt på forskellige måder, herunder til at beskrive den situation, hvor en polititjenestemand på et sagligt grundlag udøver et fagligt skøn ved f.eks. at give en påtale i stedet for en sigtelse, at henvise borgeren til en anden myndighed i de tilfælde, hvor en sag ikke hører under politiets kompetence, eller at indstille efterforskningen ud fra en samlet vurdering af efterforskningsmæssige, proportionalitetsmæssige og ressourcemæssige hensyn. Rigspolitiet finder, at muligheden for at udøve et sådant legitimt skøn er en nødvendig del af den enkelte polititjenestemands råderum, ligesom det er helt grundlæggende for politiets daglige opgaveløsning, herunder prioriteringen af sager.

Rigspolitiet er bekendt med, at politikredsene dagligt foretager prioriteringer af sager med henblik på at sikre, at politiet så vidt muligt anvender ressourcerne mest hensigtsmæssigt. Prioriteringen skal naturligvis altid ske inden for retsplejelovens rammer.

Politiet er generelt tillagt et bredt skøn i forhold til at vurdere, om der skal indledes en efterforskning, og i givet fald hvilke efterforskningsskridt der er nødvendige. Politiet vil skulle

foretage en konkret vurdering, herunder af om det ud fra de foreliggende efterforskningsmuligheder er realistisk, at en efterforskning vil kunne føre til opklaring af sagen, og at en eller flere personer bliver sigtet. Der vil ved denne vurdering bl.a. kunne lægges vægt på sagens karakter, grovhed og omfang. Der vil ligeledes kunne lægges vægt på hensynet til den mest hensigtsmæssige anvendelse af politiets ressourcer, og om sagens gennemførelse vil medføre vanskeligheder, omkostninger eller sagsbehandlingstider, som ikke står i et rimeligt forhold til sagens betydning og den straf, der i givet fald kan forventes idømt.

Den overordnede prioritering af straffesager fastlægges af politikredsens øverste ledelser i lyset af politikredsens samlede opgaveportefølje og tager bl.a. afsæt i de givne rammer inden for lovgivningen og de politisk fastlagte mål for straffesagsbehandlingen.

Politiets prioriteringer er ikke statiske. De flytter sig over tid, og de påvirkes ud over omstændighederne i den enkelte sag også af udviklingen i kriminalitetsbilledet, i politiets efterforskningsmuligheder, i det generelle opgavepres og i de til rådighed værende ressourcer.

Det er derfor efter Rigspolitiets opfattelse relevant løbende at drøfte, om politiets prioriteringer modsvarer samfundets forventninger og har den rigtige balance i prioriteringen mellem tryghed, sikkerhed og retsforfølgning.”